

PORIADOK SVÄTÝCH OMŠÍ
FARNOSŤ SVÄTÉHO MICHALA ARCHANJELA

TEL. 034/77 340 96, MOBIL: 0910/228 549

2. NEDELA V CEZROČNOM OBDOBÍ		
NEDELA 14. JANUÁR	8.15 9.30 15.00	Suchohrad: † Margitu Klimčákovú 1. výročie B. požehnanie pre Margitu a dary D. Svätého pre jej blízkych Suchohrad: Adorácia Najsvätejšej Sviatosti
PONDELOK 15. JANUÁR	7:30	Božie požehnanie pre Jozefa Gažíka
UTOROK 16. JANUÁR	17.00	† Anton a Ján Polák
STREDA 17. JANUÁR	17.00	Spomienka Svätého Antona, opáta Božie požehnanie pre rodinu Chromých
ŠTVRTOK 18. JANUÁR	17.00	O Najsvätejšej Sviatosti Oltárnej na úmysel
PIATOK 19. JANUÁR	17.00 18.00	na úmysel Suchohrad: na úmysel
SOBOTA 20. JANUÁR	8.00	Spomienka Svätého Šebastiána, mučeníka Za farníkov
3. NEDELA V CEZROČNOM OBDOBÍ ZA JEDNOTU KRESŤANOV		
NEDELA 21. JANUÁR	8.15 9.30 15.00	Suchohrad: † rodičia Mária a Rudolf Florišovi † Alojz Vratanina 1. výročie Adorácia Najsvätejšej Sviatosti

- ❖ Dnes adorácia popoludní nebude.
- ❖ Od 18. do 25. januára je **Týždeň modlitieb za jednotu kresťanov**. Pamätajme v modlitbe, najmä v tomto čase za jednotu kresťanov na celom svete.
- ❖ V období fašiangov - do popolcovej stredy -, **vykonávame obrad požehnania príbytkov**. Svoj záujem prosíme, zahláste v sakristii po nedeľných sv. Omšiach, alebo v kancelárii farského úradu.
- ❖ Výročné sv. omše je dobré prísť nahlásiť s predstihom, aby bol daný dátum voľný. Sv. omše na 1. výročie majú prednosť pred ostatnými úmyslami.
- ❖ Povzbudzujem všetkých vziať si domov svätenú vodu a s vierou ju používať proti pôsobeniu zlých duchov. Je dobré ju naliať i do sväteničky a pri odchode z domu sa svätenou vodou prežehnať.

Marián Libič
farár

FARSKÝ LIST

Záhorská Ves – Suchohrad

14. JANUÁRA 2018

Č. 3

Marián Kuffa

Farár, nechýba vám žena? Chýba! Každému mužovi chýba!

Poslednú noc pred tým, ako som prišiel do seminára, som išiel na noc k františkánkam. Teraz to už môžem priznať. Matka predstavená sa ma pýtala: „A prečo práve k nám?“ Hovorím: „Iba tak...“ Potreboval som stráviť noc v kaplnke, preto som išiel k nim. To som jej však nepovedal.

Zišiel som do kaplnky a celú noc som sa modlil. Za čo? V duchu som v kaplnke zavesil na klinec kimono. Hovorím si: Už je koniec. Amen. Skončil si s karate. Na ďalší klinec som zavesil pušku. Je koniec, poľovníctvo sa skončilo. Na ďalší klinec som zavesil koňa, klinec sa nezohol. Na piaty som zavesil dievča a klinec sa ohol. Čo teraz? Bože, ak nebudeš pri mne stáť, ja to nezvládnem.

Raz sa ma pýtala jedna redaktorka: „Pán farár, a nechýba vám žena?“

„Chýba!“

Zalapala po vzduchu. „Čo... čo ste povedali?“

„Každému mužovi chýba žena.“

„A čo vtedy robíte?“

„Sadnem na koňa a idem k Panne Márii.“

„Kde?“

„Do Levoče. Idem a vraciam sa nazad v noci o druhej, tretej nadržanom. Chlapi sa mi smejú: Kobyla slepá, farár slepý, ako trafíte?“

Ženský prvok mi chýba aj ako farárovi. Priznám to pred celým kostolom. Boh takto stvoril a zakódoval muža, že mu jednoducho chýba žena. Nie sme rambovia ani supermani. Aj mne chýba žena. Nie na sex, ale aby som mal niekoho, koho môžem mať rád.

Hovorím bratovi: „Pozri, privinieš si k sebe ženu a dobiješ baterky. A čo mám robiť ja? Objat' kobyľu alebo strom?“ Tak som si našiel iný spôsob. Nasadnem na koňa a idem za Pannou Máriou.

Ak kňaz nenájde cestu k Božej Matke, je to stratený prípad. Je po ňom, sám sa odstreľí. Tento ženský prvok si dopĺňam u Panny Márie. Boh stvoril muža a zakódoval v ňom, že mu chýba ženský prvok. To rebro mi chýba.

Nešiel som za farára, lebo nenávidím ženy. To nie je pravda. Keď som bol v kaplnke, najťažšie sa mi na klinec vešalo dievča.

Ráno som bol mokrý a spotený. Nevyspatý som išiel do seminára. „Bože, pomôž mi, máš pár rokov na to, aby si to nejako vyriešil. Ja sám to nedokážem.“

Vtedy, keď priznáš svoju farbu, keď priznáš svoju slabosť, Duch Svätý je s tebou! Neboj sa byť úprimný pred Ježišom. Vtedy si naozaj pokorný a pokorná! Priznaj sa, čo ti chýba. Najideálnejšie cez Pannu Máriu, Božiu Matku.

Maroš, keby som ťa bola poznala skôr, nedala by som si to dvakrát zobrať. Nikto mi nepovedal, čo je to potrat
Bola to Božia prozreteľnosť, že som sa dostal aj do takých domovov, ktorým hovoríme verejné. Ako to tam vyzeralo? Veľká miestnosť, v prostriedku stôl s kartami, dookola posteľe a na nich sa striedali muži a ženy. Ani sa nehanbili ísť do inej izby. Pomyslel som si: Kam som to len prišiel?

Povedali mi: „Čau, Maroš, pod' si zahrať poker.“ Povedal som im, že poker hrať neviem. Neprekážalo im to, chceli ma to naučiť. Sadol som si k stolu a obzeral sa dookola. Kam som to len prišiel? Okolo prebehlo asi pätnásťročné dievča: „Kam išlo to dievča?“

„Pod', ukážem ti,“ ponúkol sa jeden z chlapov. Išli sme po hranole vo vzduchu, držal ma za ruku, aby som nespadol. Vošli sme dnu a uvidel som to isté, čo bolo dolu, len v mladšom vydaní. Chlapci a dievčatá, môžem povedať ešte deti, matrace po zemi, po stenách polepené nahé ženy, v strede miestnosti červené svetlo, ktoré možno ukradli smetiárom. Do toho pomalá muzika.

Modlil som sa: *Bože, Duchu Svätý, čo má teraz robiť?* Mali tam gitaru, vzal som ju do rúk a zahral som im. Najprv zbojnícku pesničku, potom tramskú, neskôr modernú a nakoniec svätú: Božia láska je ako slnko. Pozreli sa na seba a začali sa smiať. Vypli magnetofón.

„Chcel by som vám niečo povedať.“ Zostalo ticho, popárení na tých matracoch pod dekami. Chlapci tak do dvadsiatky, dievčatá asi pätnásťročné. Ukázal som na jedno dievča: „Keby som ťa chcel kúpiť, nedá sa. Keby som predal celý svet, nedá sa. Vieš, akú ty máš cenu? Ty nie si len kus mäsa pekne usporiadaný pre chlapcov. Nechcela by si byť matkou?“ Prikývla, že súhlasí.

„A myslíš, že sa dobre pripravuješ na materstvo?“ Všetci mlčali. Pri nej ležiaci chalan sa jej dotkol. Také zaucho dostal! Rozprával som im o potratoch, o materstve, o všeličom, čo mi napadlo. Keď som vyšiel von, bola už tma. Pane Bože, kde som to bol? Čo mám robiť? Poviem to niekomu? Potom sa premiestnia. Nepoviem to nikomu? Ved' ja mám zodpovednosť za tých ľudí.

Dobehlo ma dievča a potiahlo ma za rukáv. Plakalo. „Maroš, keby som ťa bola poznala skôr, nedala by som si to dvakrát zobrať. Bola som dvakrát na potrate a nikto mi nepovedal, čo je to.“

Spýtal som sa jej, kde má rodičov: „Otca mám v Košiciach a mamu v Bratislave.“ „A čo robíš tu?“ „Som u babky.“ Jedným dychom na mňa vyhrkla: „Maroš, ja by som sa chcela dať pokrstiť.“

„Počkaj, pomaly. Mnohých vecí sa budeš musieť vzdať.“

„Ja sa ich chcem vzdať,“ nedala sa.

„Dobre, reči sú jedna vec a život druhý.“

A skutočne, o pol roka sa dala pokrstiť. Dnes žije v sviatostnom manželstve a má tri deti.